

”مینی بچی - آئی تک تم سنی سنائی باتون پر چلتی آئی،

آب باب تمھین دئریکت سنائک آپسماں نالیجفل بناتی هئے“

پرشن :- آچی پرشارثی بچون کی نشانی تنا اُنکی اوستا کا گائن کیا هئے؟

اُتر :- آچی پرشارثی بچی مدر، فادر کو پورا پورا فالو کرینگی۔ اپنی جیون پر ترس کائینگی۔ پورا پورا آئینشن رکینگی۔ ٿورا یی سمیہ نکال بابا کی یاد ۾ ضرور بئنینگی۔ اُنکی اوستا کا گائن هئے آچل، آڏول، اِستر، آنھین هین مهاویر کھا جاتا هئے۔

گیت :- پولیناٹ سین فرا لا.....

اوم شانتی۔ پیٽتی مارگ ۾ دنیا صرف گاتی هئے۔ تم بچی آئی سمجھتی ہو پیٽتی مارگ ۾ ھم یی گاتی ٿی۔ آب وہی پولاناث سنمک ہئے، پولاناث اکیر پیٽتی مارگ کا ہئے۔ گیان مارگ کا اکیر ہئے شو بابا۔ تم سمجھتی ہو آنادی بنی بنائی دراما پلئن آنسار آب سنگم یُگ پر باب کو آکر ہم سین یہ پرشارت کرانا ہین ہئے۔ ڪلپ ڪلپ پرشارت کراتی آئی ہئے۔ ڪتنا سمیہ تم بچون نین پیٽتی کی ہئے، یہ یی سد کر بتلاتی ہئے۔ جنهون نین پھلی پھلی پیٽتی شروع کی ہئے وہی آکر گیان لینگی اور ٿر سوریونسی بنینگی۔ ستیگ ۾ صرف ایک لکشمی نارائی تو نهیں آتی۔ اُنکی ڊنائستی یی ہئے نان۔ اُسکو کھا جاتا ہئے دئوی ورڻ۔ پارت ۾ دئوی ورڻ تا۔ آب آسری ورڻ ہئے۔ یہ ہئے سنگم۔ آب آسری سین دئوی ورڻ ۾ جانا ہئے۔ بروبر یہ مهاپارت لڑائی یی وہی ہئے جو گائی ہوئی ہئے۔ صرف نام شو کی بدلي ڪرشن کا دال دیئا ہئے۔ ایک گیتا کندن ہوئی تو سیپ شاستر کندن ہو جاتی ہئے۔ مول بات گیتا کی ہئے۔ گیتا پانشالائیں وا گیتا یون ڪتنی ہئے! گیتا گیان سُننی کی پانشالا۔ خد سُنانی والا ہئے نهیں۔ جو هوکر جاتی ہئے وہ ٿر گائن چلتا ہئے۔ بچون کو توروز باب سمجھاتی ہئے۔ بہت پیار سین سمجھاتی ہئے۔ بچی جانتی ہئے بابا پیار کا ساگر ہئے۔ سیکو پیار سین سکلاتی ہئے۔ بابا کیپی غصا نهیں ڪرتی، سدیو پیار سین سمجھاتی ہئے۔ بچی تم ستوبرداں ٿی ٿر پندرجنم لینی آئی ہو۔ تم پارتواسی ہین اصل دیوی دیوتا ٿرم کی ہو۔ یہ یی بتلاتی ہئے۔ پھلی پھلی ورثا لینی کوئن آئینگی؟ جنهون نین ڪلپ پھلی لیئا ہئے، وہی ڪھینگی بابا آپکی سواء ہمارا سھایک اور کوئی نهیں۔ باب کمیا یی تب ڪرینگی جب سنگم یُگ ہونگا۔ یہ تو بچی جانتی ہئے ک راوڻ راجیہ اور رام راجیہ یہاں ہین ہوتا ہئے۔ راوڻ راجیہ ہئے تب تورام راجیہ چاہتی ہئے۔ تم جب شو بابا ڪھتی ہو تو بُڌی نراڪار طرف ہین جاتی ہئے۔ نراڪار ہین یاد آتا ہئے۔ آتما ہین باب کو پُڪارتبی ہئے۔ آئی یی نهیں ک پرماتما کوئی بئٹ سُنتی ہئے۔ باب سمجھاتی ہئے دراما پلئن آنسار پتنون کو پاون بنانی کی لیئی تو مئن شریر ۾ آتا ہون۔ آئی نهیں ک پُڪار سُن کر آتا ہون۔ پیٽتی جب پوری ہوتی ہئے تب مجھی آنا ہین ہئے۔ یہ سمجھنی کی باتیں ہئے۔ وہ سمیہ آتا ہئے، بچی پُڪارنی لئنی ہئے۔ یہ تو ڪھان لکا ہوئا نهیں ہئے کب آئینگی؟ اُنهون نین ڪلپ کی آيوُرانگ لک دی ہئے۔ یہ چتر گھر گھر ۾ ہونی چاھیئی۔ جو روز دیکی اور یاد ڪری ک یہ بابا، یہ دادا، یہ ورثا۔ باب ڪھتی ہئے

بچي ستوري دا ان بنني ڪي ليئي مجھي ياد ڪرو تو کاد نڪل جائينگي. يه یڪتي باپ هين سمجھاتي هئ. يه باپ ڀي ڪهتي هئ مئن ڀي پرشارت ڪرتا هون. بچي ايڪ دو ڪوساوا دا ان ڪر اُنتي ڪو پانا هئ. يه چترون ڪي سمجھائي بہت آچي هئ. شو بابا برهما دواران استاپنا ڪر رهي هئ. سامني مهاياري مهاياارت لزاي ڪري هئ. اتنى آنيڪ ڏرم وناش هونگي، اُسکي ليئي لزاي ضرور چاهيئي. يه باتين بچون ڪو ڀولني نهين چاهيئي. بروبر آب ڪلهي گھوڑ آنديارا هئ. ڪتنى دير منش هئ، ضرور وناش هونا هئ. ستينگ ۾ ايڪ ڏرم هونگا. ضرور 84 جنم ڪا چڪر ڀي اُنهون نين هين لگايا هئ. يه تو سهج هئ. باقي اتنى سڀ ڏرمون ڪا ضرور وناش هونگا. ٿر ايڪ ڏرم ڪي استاپنا بروبر هو رهي هئ. سرو ڪا سدگتي داتا باپ هئ. باپ سين هين بچون ڪو ورثا ملنا هئ. بچي جانني هئ هم جو ڀه پڙهائي پڙهني هئ وهم ڀوشيه 21 جنمون ڪي ليئي پڙهتي هئ. ڀڳوانو واچيءِ مئن تمڪو پڙهاءِ ڪر 21 جنمون ڪي ليئي سورڳ ڪا مالڪ بناتا هون. سوريونسي، چندرونسي گھراڻي ڪي بروبر استاپنا هو تي هئ. جو جتنا پرشارت ڪريئا، اُتنا اوڻچ پد پائينگا، تو شو بابا ڪهتي هئ ان مدر فادر ڪو فالو ڪرو. اُنهون ڪو سوکيم وطن، وئكنت ۾ ڀي ديكتي هو. آپني ڪو ڀي ديكتي هو، هم ڀي مهاراجا، مهاراڻي بنتي هئ. وئكنت ڪا ڀي ساكياتكار هو تا هئ. مانتي ڀي هئ بروبر ڀارت وئكنت ٿا، شري ڪرشن پُري ٿي. آج ڪنس پُري هئ، ڪله ڪرشن پُري هونگي. رات بدلت هونا هئ. يه هئ آذا ڪلپ بيحد ڪا دن اور آذا ڪلپ بيحد ڪي رات. آنديارا ۾ ٺوکريں هين کاتي رهني هئ. برهما ڪي رات سوبرھمنيون ڪي رات. ٿر تر برھمن سين ديوتا بنتي هو. ستينگ ۾ برھمن هو تي نهين، ديوتا هو تي هئ.

يه ڀي بچي جانني هئ پارت پور راجستان ٿا ٿر آپور راجستان بنا هئ. پارت سديو راجستان رها هئ. راجائي چلتني آتي هئ اور ڏرم والون ڪي شروع سين هين راجائي نهين چلتني هئ. ڀڳوان هين راجائي استاپن ڪرتني هئ. ڀڳوان هين آڪر راج ڀوگ سڪلاتي هئ. وهم هئ نراڪار گيان ڪا ساڳر، سک ڪا ساڳر.... تم جانتي هو بابا سين همڪو ورثا مل رها هئ. ضرور هماري پرشارت ڪي ديري هئ. جتنا جو پرشارت ڪريئي، جتنا راستا بتائينگي. باپ ڪهتي هئ مجھه باپ ڪو ياد ڪرو تو تم پتت سين پاون بن جان ڏنيا ڪي مالڪ بن جائينگي، ڪتنا سهج هئ. لوڪ ما باپ گيان ۾ آگر هئ تو بچون ڪو ڀي آپسمان بنانا پري. ما باپ سچي ڪمائي ڪراتي هئ تو بچون ڪو سچي ڪمائي ڪرني چاهيئي. ڪويي ڪويي بچي آچي هو تي هئ. ڪهتي هئ هم روحانی پڙهائي پڙه ڪر گهر ۾ يه پيغام ديتني رهيني. باپ ڀي ڪهتي هئ ڪ پيغمبر اور ميسينجر مئن هون، تمڪو ميسيج ديتا هون ڪ گهر چلو اور ڏرم استاپ ڪ تو صرف آڪر آپنا آپنا ڏرم استاپن ڪرتني هئ. مئن سڀڪو ميسيج ديتا هون ڪ آب واپس چلنا هئ. يه دنيا آب رهني ڪي لائق نهين هئ. مجھي ياد ڪرو تو پاون بن جائينگي. تم پاون ٿي ٿر راوڻ نين پتت بنایا هئ. مئن ٿر پاون بناني آيا هون. ٿوري سميه ۾ هين يه بامبس آد چلينگي تو سمجھينگي يه وهي مهاياارت لزاي هئ. تو ضرور ڀڳوان ڀي هونگا. پرنتو وهم سمجھتي هئ گيتا ڪا ڀڳوان ڪرشن هئ. ڪتنى مونجھه هئ. مونجھي هوئي نهين هو تي تو ڀڳوان ڪو آني ڪي ڪيا درڪار. ڀئني مارگ ڪو ڀول ڀلئا ڪا ڪيل ڪها جاتا هئ. آب باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرني سين سڀ ڀولين ختم هو جائينگي. آگي آپني ڪو ديه سمجھتي ٿي. آب آپني ڪو ديهي سمجھتي هو. يه ساواڏاني

بَابُ هِينَ دِينِي هَئِي بَچُون دِيهِي آيمانِي بنو. يهان تم بَابُ ڪي سِنمَك بَئْني هُو. وهان سِينِترس پر بَچِيان بَئِث سِمجھاينَگي ڪِشو بَابَا آئِسي ڪھٽي هَئِي. يهان تو دِئِريڪت بَابُ ڪھٽي هَئِي هَئِي مَئِن آتمائون سِين بَئِث بَات ڪرتا هُون. تم بَچِي جانتي هُو بَابَا ان دواران هِمکو سِمجھاء رهِي هَئِي. يه بَڙا ڪلياڻڪاري ميلا هَئِي. بَابُ ڪھٽي هَئِي نِرنتر سِمجھي ياد ڪرو. بَابَا سِين هِمکو سورَگ ڪا ورثا لِينا هَئِي. بَابُ اُور سورَگ ڪو ياد ڪرنا هَئِي. ڪوئِي ڀي وَڪرم نِھين ڪرنا هَئِي. اَگر وَڪرم ڪرينجَي تو سُوئُگُٹا بن جائينَتا. وَڪرم ڪرانِي والِي هَئِي مَايَا، اُس پر جِيت پانِي هَئِي. اِس ليئِي هنومان مهاوير ڪي ڪتا هَئِي. تم هنومان مهاوير هو نان. هُم تو بَابَا ڪي بن گئِي. مَايَا سِين هار نِھين سِكتي. تو بَابَا ڪو ياد ڪرتِي ڪرتِي ستوبِرڈاں، وَڪرماجِيت بن جائينَگي. نِھين بَنينجَي تو اپنا پد پِرشت ڪرينجَي. پِرشارِٿي بَچِي جو هوتِي هَئِي وَهه اپنِي جِيون پر ترس کاتِي هَئِي. ڪُچ ڀي هو جائِي، ياد ڪي ياترا ۾ رهينَگي، اَدُول اِستِتي رهينَگي. اِستِر رهينَگي. وناش تو هونا هين هَئِي. سِيڪي ڪاكا، چاچا، ماما، گُرو گُسائين آد سڀ ختم هو جاتِي هَئِي. ستِگرو ڪھٽي هَئِي مَئِن تمکو سات لِي جائينَگي. ڪھٽي هَئِي نان ڪال کا گيَا. پِرنتو مَئِن تو تمکو شانتِي ڏاڻ ۾ لِي جاتا هُون. آتما شرير چور چلِي جاتِي هَئِي. ڪال نِھين لِي جاتا هَئِي، آتما ڪو نِكلنا هوتا هَئِي. اَب تو مَئِن خد آيا هُون تمکو واپس لِي جانِي. بَابَا ڪوئِي مارِني آيا هَئِي کيَا؟ نِھين. تمکو پُراڻا شرير چورنا هَئِي. آتما تموبِرڈاں سِين ستوبِرڈاں هونِي هَئِي. اَب پانچ تتو ڀي تموبِرڈاں هَئِي، اِس ليئِي شرير ڀي آئِسي بَنتِي هَئِي. وهان ستوبِرڈاں تِتون سِين تمھاري شرير ڀي گُوري بَنينجَي. بَابُ ڪھٽي هَئِي مَئِن ڦر سِين ستِيگي آدي سناتِن دِيوبي دِيوتا ڏرم اِستاپن ڪرتا هُون. تم نِين هين 84 جِنم ڀوڳي هَئِي. تم آپنِي ڏرم ڪو پُول گئِي هو اُور ڪوئِي آپنِي ڏرم ڪو پُول گئِي نِھين. تم آپنِي جانتِي هو هُم اَصل ۾ دِيوبي دِيوتا ڏرم والِي اِتنِي اونچ سِين ڦر نِچ ڪئِسي بَني هَئِي. بَابُ بَئِث ڪلپ ڪلپ تمکو هين سِمجھاتِي هَئِي. تم ڦر اُرُون ڪو سِمجھاتِي رهينَگي. اَب 84 ڪا چکر پورا هوتا هَئِي، وناش سامنِي کرا هَئِي. سورَگ ڪا مالِک بَني ڪي ليئِي آپنِي ڪو لائق بَنانا هَئِي. وَهه بَننا هَئِي ياد سِين. صبحو ڪو اوُث بَابَا ڪو ياد ڪرو. بَابَا وَندر هَئِي آپ ڪئِسي آتِي هو. گيَتنا ۾ ڪرشن ڪا نام دِي دِيئَا هَئِي پِرنتو ڀه تو اَب جانتِي هَئِي آپ سِنمَك بَات ڪر رهِي هو. وَهه هَئِي سُنِي سُنائِي پِيچتِي مارگ ڪي باتينِي. اَب تو هُم آتمائون ڪو آپ بَابِ ملي هو، آتما ڪو بَابِ ملتا هَئِي تو اُس پِيار ۾ آکر ملتِي هَئِي. بَچِي بَابُ ڪي سات بَهت پِيار سِين ملتِي هَئِي. يهان تو وَهه نِراڪار بَابُ هَئِي گُپت. اِس ليئِي بَابَا سدا ڪھٽي هَئِي ان سِين ملتِي هو تو شِو بَابَا ڪو ياد ڪر ملو. منش تو ڪُچ ڀي نِھين جانتِي هَئِي. تمھاري ۾ ڀي جو ڪوئِي جانتِي هَئِي، ميرا بن ڪر ڦر پُول جاتِي هَئِي. دِيهِ آپمان ۾ آجاتِي هَئِي. پِر تَگيا ڀي ڪرتِي هَئِي بَابَا مَئِن آپکا هو چُڪا هُون. ميل، چاهي فيمييل، دونو ڪي آتما ڪھٽي هَئِي. پِرنتو شرير ۾ هَئِي تو ميل ڪھتا هَئِي آپکا بن چُڪا هُون. فيمييل ڪھينَگي مَئِن بن چُڪِي هُون. بَابَا هُم آپ سِين پورا ورثا لِينَگي. پورا ياد ڪرينجَي. ياد بِگر ڪت نِكل نِھين سِكتي. تموبِرڈاں سِين ستوبِرڈاں بن نِھين سِكتي. ستِيگ ۾ تمکو اَکند اَتل، سک شانتِي، سِمپتِي ڪا 21 جِنم راجيم ملنا هَئِي. سورَگ ڪا رچتا بَابُ ضرور آپنا ورثا دِينَگي. گاتِي ڀي هَئِي پرواه هَئِي پار بِرهم ۾ رهني والِي پِرم پِتنا پِرماتما ڪي. وَهه تو اِيك هِين وار آتِي هَئِي. يه ڀي سِمجھهنِي ڪي باتينِي هَئِي نان. ڪئِين تو

سمجھتني هين نهين، آگي چل آنک کلينگي. جب ثوري بزئي لزائي لگي. واسطو ۾ يه یگيه رضا هؤا هئ. لزائي ڀي هئ. اس یگيه کا کسکو پتا هين نهين هئ. رُدر گيان یگيه رضا هين تا ڪ وناش هو. وہ قر یگيه رچتي هئ ڪ وناش نه هو، شانتي هو جائي. يه یگيه قر ڀي رچينگي. انکو یه پتا نهين هئ ڪ وناش هونگا قر کيا رهينغا؟ آپي تم بچي ساري وشو ڪي آدمديه انت کو جانتي هو. سڀکي بيڪد ڪي جنم ڪھاڻي ڪو جانتي هو. آئسي ڪوئي نهين، جو ڪهي ڪ پرم پتا پرماتما ڪي هم جيون ڪھاڻي بتاتي هئ. پرماتما ڪو هين سڀ ٻلاتي هئ نان. گھري گھري ياد ڪرتی هئ. ڪھتي هئ نان ڀڳوان نين یه بچا ديئا، يه ڪيئا. ڪوئي ڪوئي یه سمجھتني هئ جسکي وستو ٿي، اس نين لي لپي. آئسي ڀي ڪوئي سمجھدار پُرش هوتي هئ. آنيڪ پرڪار ڪي منش هئ. اب تمکو باپ ملا هئ تو باپ ڪو هيں ياد ڪرنا هئ. ياد هيں هين ڪمائي هوتي هئ. تم وشنو پُري ڪي مالک بن جائينگي. تم ستينگ سين ليڪر ڪلهيگ انت تک ساري چڪر ڪو جانتي هو. تمهاري بُڌي ۾ هو بهو آئسا هئ، جئسي باپ ڪي بُڌي ۾ هئ. اس ليئي انکو گيان کا ساڳر، ناليجفل ڪها جاتا هئ. آپي تم باپ سين ورثا لي رهي هو. تم بچون ڪو اچل إستر رهنا چاهيئي. باپ ڪو ياد نهين ڪرنې سين مُرجھاء جاتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرنې ڪا پرشارت تم ڪر رهي هو. سميه نزديڪ آئينگا، قر تم ديكينگي همارا پرشارت اب پورا هوئا. انت آ گئي. آچا!

ميٺي ميٺي سكيلدي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اور گُدمار فنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مکيم سار

(1) روحاني پڙهائی پڙه ڪر سچي ڪمائی ڪرنې اور ڪرانی هئ. گھر چلنی ڪا ميسیح سڀکو دينا هئ. اب ڪوئي ڀي وکرم نهين ڪرنا هئ.

(2) سويري اوٹ ڪر پيار سين باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. چوٽي چوٽي باتون ۾ چئي مئي نهين بننا هئ. اوستا ڪو اچل آڏول بنانا هئ.

وردان - منسا ڪي مهادان دواران هر سنڪلپ ڪي سڌي پراپت ڪرنې والي

ماستر سروشكنيوان پو

جو بچي منسا دواران شكتيون ڪا دان ڪرتی هئ انهين ماستر سروشكنيوان ڪا وردان پراپت هو جاتا هئ ڪيونڪ منسا دواران شكتيون ڪا دان ڪرنې سين سنڪلپ ۾ اتنی شكتي جمع هو جاتي هئ جو هر سنڪلپ ڪي سڌي پراپت هوتي هئ. وي آپني سنڪلپون ڪو جهان چاهي وهان ايڪ سيڪند ۾ ٽڪاء سكتني هئ، سنڪلپ انکي وش هوتي هئ. وي آپني سنڪلپون پر وجئي هوني ڪي ڪارڻ، چنچل سنڪلپ والي ڪو ڀي ثوري سميه ڪي ليئي اچل وا شافت بناء سكتي هئ.

سلوگن - نرنتر ايڪ باپ ڪي سنگ ۾ رهو تو سنگ دوش سين بچي جائينگي.